

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210476
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124210476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., zastúpenej: JUDr. Mgr. Radim Komka, LL. M., advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41343859, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava – mestská časť Dúbravka, IČO: 42185190, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 517,57 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29Csp/185/2024-38 zo dňa 24.3.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni sa priznáva voči žalovanému náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom takto rozhodol:

„I. U r č u j e , že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2010 je bezúročný a bez poplatkový.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 517,57 EUR s 8,15 % úrokom z omeškania ročne od 10.01.2025 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 15.04.2010, v bode 04., v znení: „V prípade, ak bude dlžník v omeškani s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandátára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15 EUR (451,89 SKK) za každý jeden prípad omeškania. Ostatné splátky je dlžník povinný platiť podľa splátkového kalendára naďalej vkladovými lístkami alebo prevodnými príkazmi. V prípade, že dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 EUR (903,78 SKK), do rúk mandátára v hotovosti alebo poukázať na účet veriteľa s možnosťou návratu platenia podľa pôvodného splátkového kalendára. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 EUR (120,50 SKK) ako paušálnu

úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 15.04.2010, v bode 05., v znení: „Dlžník s veriteľom uzatvára súčasne Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka preukáže veriteľ skutočnosť, že nastala splatnosť dlhu prehlásením, v ktorom zároveň vyzve zamestnávateľa na vykonanie dohodnutých zrážok. Dlžník dáva výslovný súhlas k tomu, aby veriteľ doplnil do čl. 1 písm. b/ Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov aktuálny zostatok dlhu k dátumu, keď bude uvedená dohoda predložená zamestnávateľovi dlžníka. Dlžník dáva veriteľovi aj súhlas k tomu, aby v jeho mene dopísal do Dohody o zrážkach zo mzdy údaje o jeho aktuálnom zamestnávateľovi v prípade zmeny zamestnávateľa počas trvania zmluvného vzťahu. Tak isto dlžník súhlasí s tým, aby zamestnávateľ vykonával zo mzdy dlžníka dohodnuté mesačné zrážky až do výšky aktuálnej pohľadávky a poukazoval ich na účet veriteľa. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na dlžníka, ktorý nie je poberateľom mzdy.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 15.04.2010, v bode 06., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak sa stane splatný celý dlh naraz v zmysle bodu 4 týchto podmienok, dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške určenej v § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v platnom znení. V takom prípade veriteľovi vzniká nárok na celý dohodnutý poplatok z dôvodu neplnenia záväzkov dlžníka. Veriteľ je oprávnený v prípade splatnosti celého dlhu v zmysle bodu 4 týchto podmienok pristúpiť k okamžitému vymáhaniu celého dlhu od dlžníka bez ohľadu na dĺžku trvania úveru a súčasne vznikne veriteľovi nárok požadovať bezodkladné zabezpečenie dlhu dlžníka spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy o úvere a/alebo týchto podmienok a/alebo dohody s veriteľom. Dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 EUR (9 399,31 SKK) ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka. Pokiaľ dôjde k zabezpečeniu dlžníkovho dlhu uznaním formou notárskej zápisnice ako exekučného titulu, dlžník a veriteľ sa dohodli, že odmenu notára za spísanie notárskej zápisnice, trov právneho zastúpenia pri jej spísaní v zmysle v tejto zmluve obsiahnutého plnomocnenstva, uhradí za dlžníka veriteľ, pričom tieto náklady zmluvné strany považujú za súčasť nákladov veriteľa spojených s vymáhaním jeho pohľadávky a budú súčasťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Dlžník sa rovnako zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim z tejto zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 15.04.2010, v bode 12., v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 15.04.2010, v bode 14., v znení: „Dohoda o vyplnení zmenky: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke

remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh." je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 15.04.2010, v bode 15. v časti, v znení: „Rozhodcovská doložka, uzatvorená podľa zákona č. 244/2002 Z.z.: Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len "rozhodcovský súd"), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 15.04.2010, v bode 17., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 15.04.2010, v bode 19., v znení: „Účastníci sa dohodli, že dlžník a ručiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o úver alebo v hlavičke tejto zmluvy (upozornenia na termíny splátok, splatnosť celého dlhu a iné skutočnosti).“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XI. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

XII. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil zisteným skutkovým stavom, z ktorého vyplynulo, že dňa 15.4.2010 bola uzatvorená formulárová písomná zmluva o úvere medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom pod č. XXXXXXXXXX. Uvedenou zmluvou žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 400,- eur za poplatok 392,- eur, ktorý sa zaviazala žalovanému zaplatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 66,- eur. V ďalšej časti zmluvy je predformulované prehlásenie o účele poskytnutých finančných prostriedkov, kde krížikom bol vyznačený výkon zamestnania.

3. Súd svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil podľa § 137 písm. c) a d), § 219 ods. 3, § 298 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 2 písm. a), b), § 3 ods. 2, § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 258/2001 Z. z.“ alebo „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“).

4. Súd prvej inštancie konštatoval ako nepochybné, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter, keďže žalovaný pri uzatvorení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa nepochybne zmluvu neuzatvárala ako podnikateľka, keďže bola identifikovaná rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. K otázke, či je možné spornú zmluvu považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy uviedol, že aj keď je v predmetnej zmluve krížikom vyznačený ako účel poskytnutia úveru výkon zamestnania žalobkyne, podľa tvrdení žalobkyne tento účel svojvoľne vyznačil v zmluve zástupca žalovaného bez toho, aby sa jej vôbec pýtal. Súdu bola navyše z činnosti žalovaného známa jeho nekalá obchodná praktika práve v súvislosti s vyznačovaním účelu úveru v rozpore s realitou, nepochybne v snahe vyhnúť sa aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch. Napokon túto nekalú praktiku musel žalovanému zakázať súd, ako

to vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Prešove 6Co/84/2011 zo dňa 26.5.2011. Podobne aj Ústredný inšpektorát SOI rozhodnutím číslo SK/0755/99/212 z 27.5.2014 rozhodol pre porušenie zákazu nekálnych obchodných praktík v konkrétnych zmluvách žalovaného, u ktorých žalovaný vyznačil účel úveru dlžníka ako povolanie, hoci išlo o invalidných dôchodcov, o uložení pokuty vo výške 30.000,- eur. Súd prvej inštancie s poukazom na uvedené mal preukázané, že aj v tejto veci sa žalovaný dopustil voči žalobkyni nekalej obchodnej praktiky, keď vyznačil ako účel úveru výkon povolania, a preto spornú zmluvu posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z.

5. Vykonaným dokazovaním bolo podľa súdu prvej inštancie nesporne preukázané, že v predmetnej zmluve absentujú jej obligatórne náležitosti a to konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba, RPMN a celkové náklady spotrebiteľa, ako aj priemerná hodnota RPMN, ktorých absencia spôsobuje zákonnú fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona. Konštatoval tiež, že žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je žalobou podľa § 137 písm. d) CSP, keďže ide o určenie právnej skutočnosti, ako to vyplýva z osobitného právneho predpisu a teda pri takejto žalobe nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem. Týmto osobitným právnym predpisom je § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Osobitným právnym predpisom umožňujúcim podanie tejto žaloby je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi domáhať na súde ochrany svojho práva. Preto žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru môže spotrebiteľ podať aj vtedy, keď zmluva bola uzatvorená podľa zákona č. 258/2001 Z. z., čo napokon uviedol aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 26.1.2022 pod sp.zn. 4Cdo/223/2020.

6. K odôvodneniu priznania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný preukázateľne poskytol žalobkyni úver vo výške 400,- eur, a tá následne v prospech žalovaného realizovala úhrady v sume 917,57 eur, z čoho vyplýva, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil sumou vo výške 517,57 eur, ktorú sumu aj žalobkyni súd prvej inštancie priznal, rovnako ako zákonný úrok z omeškania. Žalovaný sa do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia dňa dostal počnúc dňom 10.1.2025 a k uvedenému dňu bola základná úroková sadzba ECB vo výške 3,15 %. Preto žalobkyni patrí zákonný úrok z omeškania z bezdôvodného obohatenia v rozsahu 8,15 %, z tohto dôvodu súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne v uplatnenom úroku z omeškania súd zamietol.

7. Pokiaľ ide o žalobné návrhy uvedené v čl. VIII. a X. o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, súd prvej inštancie konštatoval, že rovnaké podmienky už boli určené rozsudkom zo dňa 14.10.2022 pod sp. zn. 11Csp/45/2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 3CoCsp/4/2023 zo dňa 1.6.2023 za neprijateľné zmluvné dojednania. Obdobne pokiaľ ide o zmluvné podmienky uvedené v žalobnom návrhu III. až VII., ako aj v žalobnom návrhu IX., rovnaké, resp. obdobné zmluvné dojednania vo vzťahu k žalovanému boli posúdené ako neprijateľné zmluvné dojednania rozsudkom Okresného súdu Prešov 11Csp/72/2023 zo dňa 16.2.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 3CoCsp/17/2024 zo dňa 9.7.2024.

8. Súd mal za preukázané, že všetky zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, keďže boli súčasťou predtlačenej formulára zmluvy zo strany žalovaného, ktorých obsah v tejto časti žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Dôkazné bremeno o opaku bolo na žalovanom, ktorý však ani netvrdil, že by malo ísť o individuálne dojednané zmluvné podmienky.

9. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku týkajúcu sa zmluvnej pokuty, tá podľa súdu prvej inštancie vyžaduje písomnú dohodu jej účastníkov, teda musí byť nepochybné, že predstavuje zmluvný konsenzus oboch účastníkov zmluvy a musí byť nimi podpísaná. To, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu vyplýva z ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade však dohoda o zmluvnej pokute bola zakomponovaná do úverových podmienok, ktoré žalobkyňa nepodpísala. Navyše ich text bol rozsiahly a neprehľadný, dohoda o zmluvnej pokute nebola žiadnym spôsobom zvýraznená a ako už súd uviedol, nepochybné nebola individuálne dojednaná. Obdobnú zmluvnú podmienku súd určil už za neprijateľnú v rozsudku Okresného súdu Prešov 24Csp/79/2022 zo dňa 17.10.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 9CoCsp/7/2023 zo dňa 27.4.2023.

10. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku týkajúcu sa dohody o zrážkach zo mzdy, súd prvej inštancie taktiež vytkol nedostatok písomnej formy tejto dohody, keďže aj tá podľa zákona, konkrétne § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí mať písomnú formu. Jej zakomponovanie len do úverových podmienok nepodpísaných žalobkyňou znamená nedodržanie zákonnej písomnej formy dohody. Navyše umožňuje vymôcť aj plnenie, na ktoré žalovaný nemá nárok, keďže súd určil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov.

11. Pokiaľ ide o zmluvné dojednanie v bode 06 všeobecných úverových podmienok, k tejto zmluvnej podmienke bolo vyššie citovanými rozhodnutiami všeobecných súdov konštatované nedodržanie písomnej formy dohody, ako aj neprimeranej výšky zmluvnej pokuty 312,- eur, a to pri nekonkretizovanom porušení zmluvných povinností dlžníka, teda ide o neurčité dojednanie. Neprimeranosť výšky zmluvnej pokuty je zrejmá aj zo samotnej výšky poskytnutého úveru v sume 400,- eur. Záväzok o úhrade všetkých nákladov veriteľa pri uplatnení jeho práva je jednak neurčitý, ale jeho neprijateľnosť vyplýva aj z toho, že umožňuje vymáhať náklady aj za konanie, v ktorom by veriteľ úspešný nebol. Uvedená zmluvná podmienka okrem iného obsahuje aj dohodu o výške úrokov z omeškania dlžníka podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, čo je však v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

12. Zmluvná podmienka týkajúca sa dohodnutého poplatku v bode 12 všeobecných podmienok, jeho členenia na úrok a administratívne náklady je podľa súdu prvej inštancie neurčitá, pokiaľ ide o špecifikáciu administratívnych nákladov. Navyše za poplatok musí byť spotrebiteľovi poskytnuté nejaké plnenie a jeho výška musí byť primeraná. Ak tieto atribúty splnené nie sú, spôsobuje to neprijateľnosť uvedeného zmluvného dojednania. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy sa však nemôže odvíjať od výšky úveru. Uvedenú zmluvnú podmienku okrem vyššie uvedeného rozhodnutia určil za neprijateľnú Okresný súd v Prešove v rozsudku 9Csp/203/2016 zo dňa 5.10.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 16Co/2/2018 zo dňa 22.5.2018.

13. Dohodu o vyplňovacom práve zmenky súd vyhodnotil za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch strán spotrebiteľského vzťahu v neprospech spotrebiteľa, keďže umožňuje remitentovi (v tomto prípade žalovanému) vyplniť v zmenke zmenkovú sumu, ktorá má pozostávať zo všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, teda bez kontroly dôvodnosti jej výšky, či je v súlade so zákonom a či nesúvisí s neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Zmenka by tak umožňovala vymáhať aj nezákonné plnenie, na ktoré žalovaný nemá zákonný nárok, nakoľko aj v tomto prípade s poukazom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaný nemá nárok na úroky, ani na poplatky. Uvedenú zmluvnú podmienku ohľadom dohody o vyplnení zmeniek súdy už určili za neprijateľnú okrem iného aj rozsudkom Okresného súdu v Prešove pod sp. zn. 29C/162/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 6Co/61/2015, rozsudkom 29C/163/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 2Co/82/2015, ako aj rozsudkom 29C/164/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 20Co/116/2016 zo dňa 31.1.2017.

14. Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku v bode 15 všeobecných podmienok kvalifikačným kritériom pre záver súdu prvej inštancie, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (článok 3 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), takže aj v predmetnej veci v celom rozsahu je súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok v časti rozhodcovskej doložky opodstatnená. Vopred pripravená zmluvná podmienka predmetnej zmluvy o úvere, ktorú nemožno meniť individuálnym dojednaním svedčí o tom, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala vôľu, ale ani možnosť si rozhodcovskú doložku dojednať individuálne. Ak má byť rozhodcovská doložka právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená. Kritériom pre záver, že nejde o individuálne dojednanú rozhodcovskú doložku je nepochybne forma uzatvorenej zmluvy, teda skutočnosť, že rozhodcovská doložka bola súčasťou formulárovej zmluvy o úvere. Takúto rozhodcovskú doložku nemožno v žiadnom prípade považovať za individuálne dojednanú, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, a preto súd žalobe v uvedenej časti vyhovel.

15. Pokiaľ ide o zmluvné dojednanie v bode 17 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, súd prvej inštancie uviedol, že zmluva medzi stranami sporu má nepochybne charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle jej definície podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle právnej úpravy zákona č. 258/2001 Z. z. V súvislosti s dojednaním účastníkov zmluvného vzťahu, podľa ktorého sa zmluva uzatvára podľa § 262 Obchodného zákonníka, poukázal na to, že podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako aj s poukazom na ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sú neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve neplatné. Súčasne v zmysle ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Uvedená zmluvná podmienka nebola dohodnutá individuálne, keďže žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah v tejto časti. Uzavretá dohoda o voľbe Obchodného zákonníka medzi účastníkmi spotrebiteľského právneho vzťahu je neplatná pre rozpor s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dňa 21.04.2015 pod sp. zn. 3MCdo/14/2014 v právnej vete: „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou“.

16. Pokiaľ ide o posledné zmluvné dojednanie v bode 19 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, súd prvej inštancie konštatoval, že rovnakú zmluvnú podmienku posúdil ako neprijateľné zmluvné dojednanie právoplatný rozsudok súdu I. inštancie pod sp. zn. 11Csp/45/2022, ktorý uviedol, že ide o podmienku, ktorá je objektívne spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže je formulovaná bez akéhokoľvek obmedzenia zo strany žalovaného. Mohla by preto viesť k tomu, že žalovaný by neúmerne obťažoval spotrebiteľa množstvom odoslaných upomienok a správ ich frekvenciou a časom, keďže podmienka pripúšťa túto komunikáciu aj v dňoch pracovného pokoja, či sviatkoch, aj v nočných hodinách.

17. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá bola neúspešná v pomerne nepatrné časti týkajúcej sa uplatnených zákonných úrokov z omeškania o vydanie bezdôvodného obohatenia bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

18. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP.

19. Poukázal na to, že v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.4.2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Zmluva sa uzatvorila v zmysle § 269 ods. 2 a nasl. Obchodného zákonníka z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať. Ak by tak bolo urobené bolo by to v rozpore so zákonom. Predmetná zmluva obsahuje všetky právnymi predpismi vyžadované náležitosti, pričom ak mala žalobkyňa pocit, že zmluva je nevýhodná, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa jej uzavretia. Toto právo však nevyužila, teda s obsahom zmluvy súhlasila, čo potvrdila svojim podpisom. V zmluve o úvere žalobkyňa vyhlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy (vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere) a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať.

20. Žalovaný poukázal na to, že neskúma, na čo konkrétne bol žalobkyňou poskytnutý úver aj využitý, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia a dlžník nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazoval skutočné použitie finančných prostriedkov. Taktiež zákon o spotrebiteľských úveroch neustanovuje, že žiadateľ o úver v čase poskytnutia úveru na podnikanie, zamestnanie alebo povolanie, musí byť podnikateľom alebo zamestnaný, preto pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je úplne postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. V prípade postavenia žalovaného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval. Argumentácia žalovaného v tomto smere je aj v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora a zahraničných súdov v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci D. B. proti Bay Wa AG, Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04). Súdny dvor Európskej

únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.7.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, E. F. v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt – Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobkyne, ktorá bola pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaná avšak ľahostajná. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalovaný poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.1.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz – Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“

21. Podľa žalovaného žalobkyňa nie je spotrebiteľ a z toho dôvodu je vylúčená aplikácia ustanovení zákona týkajúca sa neprijateľnosti zmluvných podmienok. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), s ktorými sa dlžník oboznamuje, čo aj potvrdzuje podpisom zmluvy. Zmluva o úvere a VPPÚ sú vyhotovené na spojenom hárku papiera, resp. obojstranne. Žalovaný si tak predložením zmluvy o úvere, ako aj VPPÚ splnil na jednej strane svoju informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi a na strane druhej bola splnená podmienka písomnej formy zmluvy o úvere.

22. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere.

23. Žalovaný preto navrhol odvolaciu súdu zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

24. K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za jasný, stručný a zrozumiteľný, a teda dostatočne odôvodnený, a to aj v intenciách požiadaviek na odôvodnenie rozhodnutí formulovaných ústavným súdom napr. v uznesení sp. zn. III.ÚS/199/09 zo 7.7.2009. Zmluvu žalobkyňa uzatvárala ako spotrebiteľka so žalovaným, ktorý poskytuje úvery ako právnická osoba v rámci svojej činnosti. Zmluva o úvere však neobsahuje zákonom požadované náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), h), j) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo správne konštatoval aj súd prvej inštancie v bodoch 20 a 23 odôvodnenia rozsudku. Žalobkyňa za správny považovala aj záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, žiadne zmluvné podmienky nemala žalobkyňa možnosť vyjednať, keďže išlo o formulárovú vopred pripravenú štandardnú zmluvu. Prvoinštančný rozsudok navrhla potvrdiť, spolu s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

25. Žalovaný reagoval odvolaciu replikou, v ktorej zotrval na svojich odvolacích námietkach. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský, žalobkyňa nemá postavenie spotrebiteľa, keďže svojim podpisom potvrdila, že peňažné prostriedky z úveru použije na účel svojho zamestnania.

26. Žalobkyňa v odvolacej duplike reagovala tvrdením, že prehlásenie o tom, že finančné prostriedky sa poskytujú na výkon povolania do zmluvy zahrnul žalovaný, čím sa snažil vyhnúť modelu spotrebiteľskej ochrany. Finančné prostriedky jej v skutočnosti boli poskytnuté ako spotrebiteľke na jej bežné potreby. Poukázala tiež na nekalú obchodnú prax žalovaného, ktorý vyžaduje uvedenie účelu „na podnikanie“, alebo „na povolanie“ resp. „na zamestnanie“, napriek tomu, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a spotrebiteľ prostriedky potrebuje na iné účely.

27. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

28. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že zmluva o úvere nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy, odvolací súd poukazuje na to, že zmluva uzavretá medzi žalovaným a žalobkyňou je z hľadiska svojho obsahu úverovou zmluvou upravenou v ustanoveniach § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa v súlade s § 261 ods. 1 písm. d) Obchodného zákonníka spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Pokiaľ je však účastníkom takejto úverovej zmluvy osoba spĺňajúca podmienky pre označenie spotrebiteľa, musí byť takýto záväzkový vzťah posudzovaný v prvom rade podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon je *lex specialis* vo vzťahu k Obchodnému zákonníku. Obchodný zákonník sa preto aplikuje len na tie práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré nie sú osobitne upravené zákonom o spotrebiteľských úveroch. Použitie Občianskeho zákonníka bolo v období, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere prípustné podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, t. j. v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka (pozri uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23CoE/191/2013 zo dňa 21.3.2014). V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským podľa ustanovenia § 52a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň sa stotožňuje so záverom, že medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

29. K námietke odvolateľa týkajúcej sa súhlasu žalobkyne ako dlžníka s obsahom zmluvy o úvere, a tým aj so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, odvolací súd uvádza, že ide o formulárové zmluvné dojednania, pre ktoré je typické to, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla ich obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Spotrebiteľ teda buď prijme zmluvu, ktorú dodávateľ dopredu pripravil a predformuloval zvyčajne vo svoj prospech, alebo zmluvný vzťah nevznikne. V takomto prípade je spotrebiteľ - žalobca slabšou zmluvnou stranou, a to z hľadiska informovanosti i vyjednávacej pozície. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobkyňa mala možnosť od zmluvy o úvere odstúpiť, uvedené svedčí skôr o tom, že žalovaný sa spoliehal na nečinnosť spotrebiteľa, ktorý takýto úkon neučiní, ak mieni získať úver. Súdny takémuto konaniu žalovaného nemôžu poskytnúť ochranu, lebo je v rozpore s účelom a cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý sleduje čo najúčinnejšiu ochranu práv spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany.

30. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným ako vzťahom spotrebiteľským, pre ktorý je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ v prevažnej miere nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť.

31. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nevyplýva, že žalobkyňa (dlžník) pri uzatváraní zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo v rámci výkonu svojho zamestnania. V zmluve o úvere je označená ako fyzická osoba (menom, priezviskom, rodným číslom). S prihliadnutím na možný výskyt zapierania naozajstného účelu uzatvorenia zmluvy o úvere, nesie v prípade pochybností, či skutočne ide o spotrebiteľskú zmluvu, dôkazné bremeno preukázania nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ.

32. V naznačených súvislostiach odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-497/13 Faber, podľa ktorého vnútroštátny súd rozhodujúci v spore týkajúcom sa zmluvy, ktorá by mohla patriť do pôsobnosti tejto smernice, je povinný overiť hneď, ako disponuje právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel alebo nimi môže disponovať na základe jednoduchej žiadosti o bližšie vysvetlenie, či kupujúci môže byť kvalifikovaný ako spotrebiteľ. Súčasne odvolací súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania žalobkyne, zaťažuje toho, kto túto skutočnosť tvrdí, v danom prípade žalovaného. Samotné zaškrtnutie políčka o tom, že úver je poskytovaný na účel zamestnania samo o sebe nepostačuje na vyňatie úveru spod režimu spotrebiteľskej ochrany. Zmluva o úvere totižto nedáva odpoveď na otázku, načo konkrétne bol úver získaný. Vymedzenie účelu čerpania úveru „na výkon zamestnania“ je príliš všeobecné. Z tohto poznatku ani nemožno vyvodiť konkrétne zamestnanie žalobkyne, pričom daný údaj navodzuje len dojem, že účelom poskytnutia úveru je výkon zamestnania. Účel čerpania úveru „na výkon zamestnania“ uvedený v zmluve nemá dostatočnú a relevantnú výpovednú hodnotu. Žalovaný v priebehu konania nepreukázal opak. Neobstojí ani jeho obrana o tom, že nemôže poznať skutočné dôvody čerpania úverov

jednotlivých klientov. S týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje, práve naopak, zastáva názor, že žalovaný bol povinný, aj s poukazom na rozhodovaciu činnosť Súdneho dvora EÚ, vlastné tvrdenia preukázať.

33. V judikatúre Súdneho dvora EÚ bola ochrana spotrebiteľa zavedená Smernicou Rady 93/13/EHS spočívajúcej na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii v dôsledku čoho súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Súdny dvor tiež vo svojej judikatúre konštatoval, že systém ochrany zavedený Smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudky Pohotovosť, EU:C:2014:101, bod 39 a citovaná judikatúra; Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282 bod 39 a citovaná judikatúra, ako aj A. G. a B. C., C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 22).

34. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

35. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že táto formulárová zmluva neobsahuje údaje podľa § 4 ods. 2 písm. h), j) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, pričom ide o povinné (zákonom vyžadované) údaje, absenciu ktorých priamo zákon (§ 4 odsek 3) sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Vzhľadom na uvedené dospel súd prvej inštancie k správne záveru o tom, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov.

36. Odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že žalovaný dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľov (absencia obligatórných náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ako napr. rozhodcovská doložka, administratívny poplatok, dohoda o vyplnení zmenky, dohoda o zrážkach zo mzdy a podobne). Uvedené sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Je nesporné, že žalovaný zneužíva svoje právo ako veriteľ, viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych inštancií porušenia práv spotrebiteľov, vrátane upozornenia Európskej komisie vo vzťahu k Slovenskej republike na riešenie ochrany spotrebiteľov práve v otázke zneužívania veriteľských práv touto spoločnosťou. Úmysly spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, lebo táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok. Z uvedených dôvodov odvolací súd nemal pochybnosť ani o správnom závere súdu prvej inštancie ohľadne tej časti výroku napadnutého rozsudku, ktorou súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie (bod II. výroku, bod 26. odôvodnenia).

37. Podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval správne, ak predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podrobil kontrole, či obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom už žalobkyňa v žalobe uvádzala, ktoré konkrétne zmluvné podmienky sú neprijateľné.

38. Podľa ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca

dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

39. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zakázané, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali ustanovenia, ktoré môžu spôsobiť „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Pre tieto zmluvné klauzuly zákon používa výraz „neprijateľná podmienka“ a sú exemplifikatívne uvedené v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Základnou charakteristikou neprijateľných podmienok je, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. O znamená, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi. Nekalosť zmluvných dojednaní je v takomto prípade potrebné posúdiť s ohľadom na povahu plnenia (tovaru alebo služieb) zo zmluvy, na všetky okolnosti v dobe uzavretia zmluvy a všetky ostatné podmienky spotrebiteľskej zmluvy alebo inej zmluvy, od ktorých je spotrebiteľská zmluva závislá.

40. Vzhľadom na absenciu odvolacích námietok vo vzťahu k určeniu zmluvných podmienok určených vo výroku napadnutého rozsudku za neprijateľné, odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s rozsiahlou argumentáciou súdu prvej inštancie vyjadrenou v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 44 až 59 odôvodnenia rozsudku), ktorá vychádza zo správne zisteného skutkového stavu, na ktorý správne aplikoval príslušné právne predpisy. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež odkázal na rozhodnutia súdov SR, v ktorých už rovnaké zmluvné podmienky boli vyhlásené za neprijateľné.

41. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

42. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný v odvolacom konaní úspešný nebol. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, a preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).